

HET SPIEGELBEELD

DOOR BERTUS AAFJES

Diana in het water staat;
de bosgod ziet twee blanke lijven:
geogde waterbellen drijven
waar zij het melken lichaam baadt.

Diana ziet zich ongekleeed
en ademloos zien ook de elven
hoe zij met vochte voet zichzelf
in eigen spiegelbeeld betreedt.

Nu buigt zij zich omlaag en streelt
haar linkerborst behoedzaam tegen
het roerloos onder haar gelegen
en afgespiegeld evenbeeld.

Maar in dit wonderlijk bedoeld
verbond blijven de twee gescheiden:
alleen de roze tepel voelt
zich in het spiegelbeeld verglijden.